ततानु चेतस्यथवापि देचे सुखानि दुःखानि च किं ममाच ॥ ३८॥ राज्यस्य वाञ्चां कुरुतेऽग्रजोऽस्य देश्य चेत् पष्यमयः स राशिः। गुणप्रष्टच्या मम विक् तच तत्खः स चाइच शरीरतोऽन्यः ॥ ३८ ॥ न यस्य इस्तादिकमप्यशेषं मांसं न चास्त्रीनि शिराविभागः। कस्तस्य नागाश्वरष्टादिकोषैः खब्पोऽपि सम्बन्ध इष्टास्ति पुंसः ॥ ४०॥ तसान मेऽरिर्क च मेऽस्ति दुःखं न में सुखं नापि पुरं न कोषं। न चाश्वनागादि बर्खं न तस्य नान्यस्य वा कस्य चिद्रा ममास्ति ॥ ४१॥ यथा घटीकुस्भकमण्डसुख-माकाशमेकं बहुधा हि हर्छ। तया सुवाहुः स च काशियोऽइं मन्ये च देहेषु शरीरभेदैः ॥ ४२॥

इति श्रीमार्केखेयपुरावे पितापुचसंवादे बात्मविवेकोऽध्यायः॥ ३७॥